

Záchranáři jsou lépe připraveni

Podle
MFDnes
4.7.2002

Mohou se katastrofální povodně z roku 1997 opakovat? Záchranáři říkají, že ano. Následky by však podle nich už tak tragické nebyly.

Praha - Přesně pět let po rozsáhlých povodních, které postihly Moravu a východní Čechy, dnes záchranáři říkají: „Od té doby jsme udělali vše, abychom se kdykoliv příště dokázali s takovou katastrofou se ctí vyrovnat.“

Všechna opatření, která by mohla následky živelné pohromy zmenšit či jim předejít, ale ve skutečnosti dotazena až do konce nebyla.

Ještě po pěti letech je třeba investovat čtyři miliardy korun do oprav zanedbaných koryt řek. Mnoho koryt a hrází je dosud v žalostném stavu. Na řadě ohrožených míst navíc stavba plánovaných hrází, které by měly lidi ochránit před záplavovými vlnami, ještě ani nezačala. Stále

se likvidují pět let staré škody a mnoho plánovaných opatření zůstává jen na papíře.

Úřady dnes přiznávají, že rychlost záplav v červenci 1997 všechny zaskočila. Zklamal informační systém a většina úřadů nedokázala včas reagovat. Zahynulo pět desítek lidí, osmdesát tisíc jich muselo opustit domovy a voda způsobila škody za 63 miliard korun.

Záchranáři jsou nyní přesvědčeni, že dnes by už dokázali zabránit především zbytečné smrti mnoha desítek lidí. „Vybudovali jsme integrovaný záchranný systém. Výrazně se také zjednodušilo a zrychlilo přijímání nutných opatření při mimořádných událostech,“ říká Ivo Skoumal z generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru.

Všechny složky záchranného systému zároveň dostaly nové vybavení. „Vojenské záchranné útvary mají více ženijní techniky, vyprošťovacích zařízení nebo třeba

člunů. Hasiči dostali vysoušeče, čerpací techniku a protipovodňové stěny,“ vyjmenovává novou techniku Milan Kovář z pracovního štábu Ústřední povodňové komise.

Vznikla také nová operační a informační střediska. Všechna zmíněná opatření by měla zajistit, aby se lidé z rizikových oblastí dozvěděli o nebezpečí včas a záchranáři jim mohli okamžitě pomoci. „Komunikace mezi jednotlivými složkami je oproti předcházejícím rokům opravdu lepší, stejně tak jako spolupráce záchranářů s obcemi a městy,“ ubezpečuje Skoumal.

Lidé z rozsáhlého území postiženého v roce 1997 povodněmi chtějí uklidňování ze strany úřadů věřit. Dodnes se nezbavili strachu, který tehdy museli prožít. „Když trochu děle prší, ptají se mě děti, jestli zase nebudou povodně,“ říká devětatdvacetiletá Anna Jurásková z Mílokoště, čtvrti ve Veselí nad Moravou.

HANUŠ HANSLÍK

Přežil záplavy, oslavy milénia už ne

Uherské Hradiště - Být ve městě psí hřbitov, musel by mu vévodit hrob jezevčíka Guvernéra.

A místo epitafu jeho nejslavnější foto: pes plave zatopenými ulicemi a z vody mu trčí jen zplhlá hlava. Pro Petra Joska z agentury Reuters hlavní cena v soutěži Czech Press Photo. Pro Richarda Tesaře, majitele Guvernéra, v podstatě jediná památka na oblíbeného psíka. „Ani nevím, kdy přesně zemřel. Vzpomínáme na něho vždy na Silvestra,“ říká smutně Tesař a na znamení lítosti usrkne černé pivo.

Během povodní nejnámější čtyřnohý tvor v Česku zřejmě zahy-

nul na přelomu let 1999 a 2000. Důlivé přípravy na oslavy konce roku ho vydělaly natolik, že utekl z domu. Nebylo to poprvé, toulání patřilo k jeho zálibám. „Někdy prostě nasedl na autobus a jel pryč. Nejdál byl ve Zlíně a ve Vsetíně.“

Majitel si na libůstku svého psa rychle zvykl. Guvernérovi jen na krk pověsil cedulku s telefonním číslem a trpělivě čekal. Vždycky se někdo ozval, třebaže někdy až po měsíci. Po Silvestru 2000 však Tesař pochopil, že je zle.

I kvůli fotografii Guvernéra si jeho majitel spojuje povodně také s lidskou závistí. Desítky lidí mu teh-

dy volaly, že si vymýšlí. „Pes na fotce prý není náš, ale jejich. Bylo to nechutné,“ vzpomíná Tesař.

Nebýt Tesařových obav o osud jeho baru, slavný obrázek by nevznikl. K hospůdce se prodíral jedenáctého července Prostřední ulicí. Pes se nesl na rukou, chvílemi plaval.

Ulicí povodně paradoxně prospěly, dnes vypadá mnohem lépe než před pěti lety.

A že na velké vodě vydělal i Tesař, dává s úsměvem k lepšímu. „Lidi se z blízkého mostu chodili dívat, kam až sahá voda. Tak jsme jim tam tahali lahvové pivo. Byl z toho kšeft.“

MAREK TVRDOŇ

ZBYLA JEN FOTOGRAFIE. Jezevčík Guvernér, proslavený fotografií z povodní v roce 1997, doplatil na svou toulavou povahu. Před Silvestrem 1999-2000 se ztratil a už se nevrátil.

FOTO: REUTERS - PETR JOSEK

Povodňové dluhopisy se vyplatily

Praha (dra) - Povodňový dluhopis málokdo kupoval před šesti lety s vědomím, že bezpečně a výhodně investuje peníze, větší roli hrál soucit. Soudě alespoň podle velikosti výnosů, které si jejich majitelé dosud nevyzvedli a nechali je ležet v České spořitelně.

Ze sedmi set milionů, které připadaly na úroky z prvních tří let, zbylo ve spořitelně k loňskému srpnu 95 milionů korun. Ti, kdo si je pořídili, ale rozhodně neprohlopili.

Letos je 976 tisíc kusů cenných papírů v nominální hodnotě jeden a deset tisíc korun splatných, to znamená, že počinaje srpnem po dobu následujících deseti let si mohou jejich majitelé vyzvednout nejen zisk, ale i částku, za kterou dluhopisy nakoupili. Kdo bude s výplatou otálet, ošidí sebe a dá vydělat České spořitelně. Výnosy jsou totiž pevně stanoveny, a ať zůstanou v bance den či dva roky, už se ve prospěch majitele nijak nezvětší.

Zhodnocení dluhopisů je slušné, vyšší než inflace i úroky z termínovaného bankovního vkladu. V prvním roce dosáhlo 12,5, v druhém 14,5 procenta, ve třetím 4,7 a loni 6,6 procenta. Za rok 2002 bude vyplaceno 8 procent. Jedna tisícikoruna se tak za pět let rozrostla o 463 korun, ze kterých po odečtení pětadvacetiprocentní daně zůstává čistého 349 korun.

Průměrný hrubý roční výnos činí 9,26 procenta. O takových výnosech, navíc s minimem rizika, si lze v současné době nechat jen zdát.